

Historie peněz a uctívání Mammona (1. díl)

Svět / 22 května, 2022 / Societa

Tímto příspěvkem otevíráme seriál, který celý bude vycházet z knihy Douglase Gabriela *The History of Warlord Banking and the Worship of Mammon*. V nepravidelných intervalech zde budeme publikovat některé kapitoly nebo pasáže, o kterých jsme přesvědčeni, že jsou důležité a každý zvědavý člověk by je měl znát.

Cesta zločinných bankéřů je složitá. Byla skryta zamlžováním a lstí, aby zakryla pravdu a ochránila malou skupinu bankovních rodin, jejichž podvody okradly národy na Zemi. Svou kořist ukryly v daňových rájích, kde drží ukradené bohatství světa. Tyto elitní bankovní rodiny vlastní kontrolní podíly ve společnostech žebříčku Fortune 500 prostřednictvím společností spravujících aktiva, skořápkových korporací, offshore účtů a tisíce dalších „starých bankovních triků“, které se používaly od dob babylonského krále Hammurabiho. **Italští, židovští, němečtí a lombardští bankéři z Benátek použili stejné staré triky k vytvoření soukromě vlastněných systémů centrálního bankovníctví, které se dodnes používají ve většině zemí, a které jsou stále vlastněny těmi původními rodinami.**

Chamtivost, známá jako zlý démon „Mamon“, nezměnila své způsoby od doby, kdy brutální machinace medicejských bankéřů stanovily principy korporátního válečného bankovníctví, které je ze své podstaty nemorální a působí proti lidskému pokroku v podobě rozpoutání války, predátorského bankovníctví a ekonomického otroctví.

Nakonec tito „lichvářští bankéři“ přesvědčili vlády, aby zavřely lidi za nečasné splácení půjček. „Uvěznění dlužníka“ bylo odhalením bankovních rodin, později nazývaných obchodní bankéři, ovládajících vlády a ekonomiky. Jak komerce a obchod ovládly svět, bankéři měli nadále navrch a skutečně vytvářeli a ničili krále a království půjčkami od svých rodinných bank. Tyto rodiny se staly korporátními liniemi, které jsou dodnes u moci po celém světě a sdružují se prostřednictvím Pilgrims Society, Světového ekonomického fóra, MMF, Světové banky, BIS a mnoha tajných kabal, jako jsou: Vatikán a British Knights of Malta, CFR, RIIA , OSN a mnoho dalších elitních globalistických skupin.

Vynálezci bankovních podvodů a zánik Babylonu

Peníze byly poprvé vyvinuty ve starověkém světě v chrámech, které se zabývaly skladováním obilí a potravin na příští sezónu, což byl zpočátku dobrý a morální záměr, který neúčtoval žádné servisní poplatky ani úroky. **Mince a peníze byly vyvinuty tak, aby představovaly hodnotu lidské práce a uložených zdrojů.** Nakonec chrámy začaly využívat své přebytečné zásoby obilí a tvrdé mince k poskytování půjček ostatním jako investici. Tyto peníze byly použity ve prospěch skupiny, nikoli pro osobní zisk jednotlivce. Když kontrola peněz opustila doménu chrámu, pozitivní využití přebytečného obilí a mincí se „obrátilo na temnou stranu“ a démoni začali bojovat s bohy chrámu o kontrolu nad penězi a životy lidí. **Dokud nebudeme mít úplný obrázek o vývoji peněz (Mammon), tak budeme nevědomě stále podléhat mocné démonické síle, která ovládá naši osobní, ale i globální ekonomiku!**

Příběh peněz v západním světě začíná kolem roku 2000 př. n. l., kdy se Babyloňané vyvinuli ve vysoce rozvinutou komercializovanou společnost, doplněnou sofistikovaným měnovým a úvěrovým systémem. Ječmen a stříbro fungovaly bok po boku v duálním měnovém systému, který využíval oba jako prostředek směny a standardy hodnoty. Historicky ječmen předcházel stříbru jako hlavní forma měny. Věřitelé přijímali platby buď ve stříbře nebo ječmeni, v závislosti na preferenci dlužníka.

Později zákoník Hammurabi [1] (2123-2108 př.nl) specifikoval obilné peníze pro určité platby a kov pro jiné. Obchodníci, kteří trvali na platbě v nesprávné měně, mohou čelit vysokým sankcím. Standardní peněžní jednotkou byl šekel, který se rovnal 180 zrnům ječmene nebo pevné hmotnosti stříbra. Stříbro se roztavilo do malých slitků, které kolovaly jako peníze, a obvykle se při každé transakci testovalo na ryzost. Některé slitky nesly vyobrazení nebo nápis boha, jehož chrám zaručoval ryzost stříbra.

Chrámy běžně půjčovaly zboží ze svých obchodů na splácení v naturáliích. Tyto půjčky nebyly úročeny, pokud byly splaceny včas. Někteří obchodníci provozovali své bankovní obchody, poskytovali půjčky ve stříbře a obilí a drželi vklady zákazníků, které vydělávaly

Vzácný římský zlatý slitek ze 3.-4. století, s nápisem EYΔ

úroky. Tito zákazníci mohli platit závazky psaním směnek na tyto zálohy. Zákonná úroková sazba byla 20 procent, ale stříbrné půjčky často vydělaly 25 procent

a půjčky obilí více než 33 procent. Směnky byly vytesány na hliněné tabulky.

Předpokládá se, že obchodníci začali označovat své vlastní šekely, aby se vyhnuli časově náročnému procesu vážení každé transakce. Obchodníci, kteří „vydali“ své vlastní šekely, je pak mohli vyměnit mezi patrony jako IOU. Zákazníci pak mohli vyměnit označený šekel za určité množství zboží nebo služeb a obchodník by věděl, že platbu zajistila jejich standardní hmotnost. **Tato metoda se nakonec vyvinula v systém ražení mincí, kde vládci a státy vyvinuli svou vlastní suverénní měnu jako standard pro směnu.**

Avers: Melkart/Baal/Herakles. Revers: Orel na kormidle lodi, řecký nápis „Tyre svatá a nedotknutelná“

Babylonské bankovníctví

Vzhledem k tomu, že půda byla tak zásadní součástí babylonského života, bankovní firmy se v té době intenzivně zabývaly nemovitostmi. Bankovní firmy jako House of Egibi působily jako správci pozemků a pronajímaly pole, zatímco jiné firmy se zabývaly výhradně královskými pozemky. Například dům Murashu, působící v poslední polovině 5. století př. n. l., se stal úspěšným tím, že „pronajímal královské pozemky nájemným farmářům a jednal jako agent při přeměně zemědělských zisků na kov“.

U obchodních bankéřů a větší části obyvatelstva účastníci se obchodních a finančních operací, jejichž transakce byly založeny na stříbrném standardu a systému směnek, zavládla prosperita.

Smlouvy byly sepsány za přítomnosti svědků včetně notářského ověření s uvedením místa a data. Zboží bylo zváženo, spočítána splatná částka ve stříbře a kupujícímu zapůjčena. Poté, co byl dluh splacen, věřitel rozbil slíbenou hliněnou tabulku.

Soukromé babylonské banky také podporovaly rizikové kapitalisty hledající komerční podniky. **Skupina investorů spojila své zdroje a poskytla kapitál jednotlivci k provádění obchodních transakcí za účelem dosažení zisku, který se následně rozdělil mezi počáteční investory, a tak vznikl model pro korporace.**

V Babylonu, v době Hammurabiho, existují záznamy o půjčkách poskytnutých kněžskými chrámy. Chrámy přijímaly dary a daňové příjmy a hromadily velké bohatství. Přerozdělili toto zboží lidem v nouzi, jako byli vdovy, sirotci a chudí, a umožnili lidem brát si úročené půjčky. Půjčky byly poskytnuty za snížené úrokové sazby nižší než tržní. Někdy byla učiněna opatření, aby se místo splácení úroků darovalo chrámu jídlo.

Jakmile byly tyto systémy lichvy zavedeny a sevření mamonu vytvořilo kulturní transformaci založenou na penězích, lidé přirozeně upadli do dluhů a stali se otroky, aby svůj dluh splatili.

Dlužník, který byl uvězněn za dluh, mohl jmenovat svou manželku, dítě nebo otroka, aby dluh odpracoval. Situace se tak vymkla kontrole, že král Hammurabi rozhodl, že nikdo nemůže být zotročen déle než tři roky kvůli dluhům. Jiná města s obyvateli sužovanými dluhy vydala moratoria na všechny nesplacené účty. Uctívání mamonu se zmocnilo kultur, které přijaly lichvu a zaměřily se na „peníze, které vydělávají peníze bez práce“ – zlou lichvu.

Během 5. století př. n. l. vznikly v Babylonu ve své původní podobě „bankovní rodiny válečníků“; rody Egibi, Murashu, Ea-iluta-bani a Borsippa byly takové bankovní rodiny. **Tito „banksteři“ byli klasifikováni jako „obchodní bankéři“, ale měli by být považováni za uctíváče mamonu, kteří významně obrátili kulturu k materialismu a víře v chamtivost a ublížili a zabili mnoho lidí v tomto procesu.**

MAMMON – d'ábel ukrytý za penězi

Mammon v Novém zákoně (Bible) je běžně považován za peníze, materiální bohatství nebo za jakoukoli entitu nebo d'ábla, který slibuje bohatství a je spojován s chamtivou honbou za osobním ziskem a sebechválou. Ve středověku byl Mammon často ztělesňován jako démon a někdy zahrnut do sedmi princů pekla, kteří vládou „Sedm smrtelných hříchů“. **Mammon v hebrejštině znamená „peníze“ a je bohem hmotných věcí, v podstatě „materialismu“ naší doby, který, jak se zdá, ovládá většinu obyvatel Západu.**

Sedm smrtelných hříchů vede do pekla a Mammon je považován za jednoho z nejmocnějších démonů, kteří ženou lidstvo na stezkách záhuby.

Sedm smrtelných hříchů a jejich doprovodní démoni jsou často uváděni jako:

Lucifer: Pride (Pýcha)

Mammon: Greed (Chamtivost)

Asmodeus: Lust (Chtíč)

Leviathan: Envy (Závist)

Beelzebub: Gluttony (Obžerství)

Satan: Wrath (Hněv)

Belphegor: Sloth (Lenost)

Slovo mamon může v původním syrském dialektu označovat bohatství

nebo zisk, ale také je to jméno syrského božstva, které bylo bohem bohatství.

Mišnajske hebrejské slovo mamôn znamená peníze, bohatství, majetek a „to, čemu člověk důvěřuje“.

Nakonec, kvůli křesťanskému zákazu účtovat úrok za peníze, které jsou půjčovány jiné osobě (lichva), se celá myšlenka peněz (mamon) stala pejorativním, termínem, který se používal k popisu pýchy, chamtivosti, obžerství, nadměrného materialismu, a nespravedlivého světského zisku. „Uctívání“ peněz bylo vnímáno jako hřích a dílo démona chamtivosti, Mammona. Později se peníze stanou synonymem pro pekelné záměry a otroctví fyzického světa, které vede lidi do temných říší; proto byli křesťané varováni, aby se vyhýbali praktikám lichvy a oslavování mamonu. **Všeobecně se věřilo, že lichva je dílem ďábla a rozhodně se nehodí pro křesťana. Křesťan by měl být věrný „druhému“ a pomáhat mu z lásky, ne za účelem obchodování s penězi pro osobní zisk.**

Podoba démona peněz a chamtivosti se postupem času měnila. Mammon je nyní kreditní kartou nebo PIN pro váš bankovní účet, šek, hotovost, bitcoiny, přímý vklad nebo debetní či kreditní účet digitálně. Materialismus, který stvořil Mammon, je v obyvatelích Západu tak zakořeněn, že je to podvědomý hluk v pozadí, kterého si jen zřídka všimneme. Mamon vládne lidské vůli prostřednictvím otroctví daňových dluhů, technologických útoků na lidský životní styl a kontroly lidských závislostí. Sedm smrtelných hříchů se nachází ve většině hollywoodských produkcí a cesta do pekla je jako červený koberec roztažený pro „válečné bankéře a makléře“, kteří se hýří pýchou chamtivosti, obžerství, chtíče, nenávisti a války. **Mammon je celosvětový velký**

byznys a bankovní rodiny se nevzdají žádných peněz, dobré návratnosti svých investic, lichvy a kontroly globálního toku peněz!

Někdy bude zase pokračování

Zdroje: britannica.com